

[J. V. Christensen.]

fælde indenfor vor Lovgivning overfor Bestemmelser, der er truffet ud fra noget andre Forudsætninger end de hjemlige, men paa den anden Side skal det erkendes, at Eftertryksretten for Tidsskrifters Vedkommende er udvidet. I Praksis vil Bestemmelserne — saadan ser jeg i hvert Fald paa det — neppe virke hemmende, da Pressens Arbejdsmaade som Følge af det aktuelle Stofs Masse, desværre, kan jeg godt sige, næsten umuliggør en større offentlig Udnyttelse af det foreliggende, alment oplysende og belærende Stof.

Endelig henvises der i Betænkningen til de Henvendelser, som Udvalget har modtaget, efter at dets øvrige Arbejde var bragt til Afslutning, Disse Henvendelser er dels sket fra Restauratørforeningen m. fl., dels fra Komponistsammenslutningen „Koda“. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger herom.

Som ærede Medlemmer ved, er „Koda“ en Sammenslutning af Komponister, Revyforfattere og Musikforlæggere, og denne Sammenslutning søger at værgе dissers Rettigheder overfor uberettiget offentlig Opførelse af Musik og Sang. Der har af og til i Pressen været nogen Diskussion om dette Spørgsmaal, og Restauratør- og Hotelværtforeningen fremførte i Udvalget en meget udførlig Henvendelse, i hvilken man under Henvisning til en kanadisk Lov og med den Mulighed for Øje, at „Koda“ skulde foreskrive urimelig høje Afgifter, ønskede visse Tilføjelser til Loven om Forfatter- og Kunstnerret. Restauratørerne og Hotelværterne ønskede eventuelt en Statskontrol eller i hvert Fald Appelret til Undervisningsministeren. Men det erkendtes udtrykkeligt i Henvendelsen, som forelaa fra de paa-gældende Restauratører, at man ikke vilde paastaa, at de i den nugældende Kontrakt mellem „Koda“ og Organisationerne fastsatte Sats var ubillige, eller at „Koda“ havde misbrugt sin Magt.

Der var straks i Udvalget Tvivl om, hvorvidt man overhovedet kunde eller burde inddrage dette Spørgsmaal under Forfatterloven. Udvalget forespurgte i Ministeriet, som henviste til, at der i 1931 fra den engelske „Koda“ var rettet et Spørgsmaal om den danske Regerings Stilling til den kanadiske Lov. Det danske Undervisningsministerium svarede, at det ikke havde taget Stilling til denne Lov. Berner-Unionens officielle Organ havde imidlertid taget skarp Afstand fra den. Det danske Undervisningsministerium henviste yderligere til, at „Koda“ ikke havde givet Anledning til regulerende Foranstalt-

ninger, noget, som nu er blevet direkte bekræftet af de Organisationer, som har rettet Henvendelser til Udvalget.

Efter at Udvalget praktisk talt havde endt sit Arbejde, er der tilgaaet Udvalgets Formand Materiale angaaende det engelske Parlaments Stilling til det kanadiske Princip. Af dette Materiale, som vil blive bilagt Lovforslagets Aktsamling, fremgaar det utrykkelig, at det engelske Underhus har *standset* Behandlingen af et Forslag, idet de juridiske Ekspertter ansaa det for stridende mod Bernerkonventionen. Vi mener under Hensyn hertil at have indtaget det rette Standpunkt overfor den sidste Henvendelse, som er indgaaet til Udvalget fra Hotelvært- og Restauratørforeningen.

Jeg har ment det rigtigt at give denne noget udførlige Redegørelse, da Spørgsmaalet, som nævnt, først naaede frem til Udvalget paa et meget sent Tidspunkt.

Endelig skal jeg med Hensyn til det reelle Stridspunkt mellem Restauratørerne og „Koda“ oplyse, paa Grundlag af en Henvendelse fra „Koda“ til Udvalget, bilagt med en Henvendelse til Offentligheden, at „Koda“'s Krav paa Komponisternes Vegne neppe kan betegnes som urimelige. Jeg skal eksempelvis nævne, at det anføres, at medens en Musiker faar 12 Kr. i Honorar pr. Dag, er den Musikafgift, der tilfalder „Koda“ og derigennem Komponister o. s. v. for Benyttelsen af det beskyttede Stof, kun 20 Ø. pr. Musiker pr. Dag eller, hvis man tager en Storinstitution, der med 15 Musikere betaler 180 Kr. i Musikerhonorar, saa viser det sig, at Afgiften til Komponisterne, der har skabt den Musik, der er spillet, er 3 Kr. 33 Ø.

Der har ud fra disse forskellige Grunde været fuld Enighed i Udvalget om ikke at inddrage dette Spørgsmaal under Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg da, idet jeg henviser til de af mig kort nævnte Ændringsforslag, paa det samlede Udvalgs Vegne og med den højtærede Ministers Billigelse anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Efter den ærede Ordførers udførlige og klare Redegørelse kan jeg indskrænke mig til at udtale min Glæde over, at der indenfor Udvalget og mellem Udvalget og Ministeriet er opnaaet fuld Enstemmighed. Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og paa ny understrege min Glæde over, at det nu kan lykkes Danmark at slutte sig til den internationale Bernerkonvention uden noget som helst Forbehold.